

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
32 П 4116/2021
07.06.2021. године
БЕОГРАД

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Данило Грујичић, судија појединачно, у правној ствари тужиоца „KLETT IZDAVAČKA KUĆA“ д.о.о. Београд, из Београда, ул. Маршала Бирјузова бр. 3-5, МБ: 17537032, чији је пуномоћник Душан Мијатовић адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр. 286/28. против туженог "ФОНДАЦИЈА АЛЕК КАВЧИЋ" из Београда, ул. Синђелићева бр. 30/5 МБ: 28832095, чији је пуномоћник Петар Стојановић, адвокат из Београда, ул. Хади Мелентијева бр. 46, одлучујући о предлогу за одређивање привремене мере, вредност предмета спора 3.660.000.00 динара, донео је дана 07.06.2021. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог за одређивање привремене мере, којом је тужилац „KLETT IZDAVAČKA KUĆA“ д.о.о. Београд тражио да се забрани туженом „ФОНДАЦИЈИ АЛЕК КАВЧИЋ“ из Београда да оглашава бесплатне уџбенике најавнијим овог поступка.

Образложење

Тужилац је поднео овом суду тужбу дана 22.04.2021. године и тужбеним захтевом је тражио да се наложи туженом да прекине обмањујуће оглашавање најавнијим овог поступка, преко електронских медија, друштвених мрежа и других видова јавног оглашавања и да прекине да нуди бесплатне уџбенике у смислу члана 11. став 1. и 2. а у вези са чланом 71. став 1. Закона о оглашавању, те да тужени о свом трошку јавно објави ову пресуду.

Тужилац је у тужби истакао да је регистрован као привредно друштво чија је делатност издавање уџбеника, а да је тужени фондација са регистрованом привредном делатношћу - трговина на мало посредством поште или преко интернета. Навео је да тужени најавнијим овог поступка, преко електронских медија, друштвених мрежа и других видова јавног оглашавања и да прекине да нуди бесплатне уџбенике, тако што корисницима омогућује да бесплатно преузму и користе уџбенике, лектиру и друге књиге за школарце на начин да је сваком појединцу омогућено да уместу и времену које одабере приступи уџбеницима у ПДФ документу, као и да изврши њихово преузимање на чврсти диск у сопственом компјутеру и његово штампање. Истакао је да уџбенике код туженог могу да наруче заинтересована лица која нису у могућности да их штампају (јер не поседују штампаче код куће или то не желе) по цени од 2 динара по страни, што доводи да обмањујућег оглашавања од стране туженог у

смислу чл. 11. Закона о оглашавању, јер привлачи заинтересована лица, родитеље и њихову школску децу објавом о бесплатним уџбеницима које утиче на њихово економско понашање, а заправо се ради о бесплатним уџбеницима. Додао је да је тужени поставио уџбенике у ПДФ документу и да сматра да је то бесплатно, али само уџбеник у штампаном издању одобрен од Министарства просвете може се сматрати уџбеником у смислу члана 2. Закона о уџбеницима. Истакао је да овакво оглашавање туженог нарушава поштено тржишно понашање учесника у продаји уџбеника, шкоди пословању тужиоца који издаје квалитетне уџбенике, у складу са цитираним законом, као и осталим издавачима уџбеника, јер нико од њих не продаје бесплатне уџбенике, јер исти то нису. Навео је да уџбеници у ПДФ документу нису бесплатни ни када га евентуално заинтересовани родитељи и деца, ђаци, штампају за своје личне потребе, да такав вид одштампаног материјала за школу не испуњава услове за наставу у школи, јер кућни штампачи не могу да испуне графичку, ликовну и техничку опремљеност уџбеника, зависно од облика, медија, намене у смислу чл. 18. став 1. Закона о уџбеницима, док је копирање у фотокопирницама целог уџбеника сходно чл. 47. Закона о ауторском и сродним правима забрањено. Додао је и да је оглашавање у делу за цену штампања од 2 динара по страни у вези са понудом бесплатни уџбеници обманујуће јер плаћање штампања уџбеника није бесплатно, а заинтересована лица су посетили сајт управо из разлога што се нуди бесплатан уџбеник. Предложио је да се одреди привремена мера којом би се туженом забранило да оглашава бесплатне уџбенике на сајту „besplatnabiblioteka.com“ до окончања овог поступка.

Тужени се поднеском од дана 10.05.2021. године благовремено изјаснио на предлог за одређивање привремене мере. Истакао је приговор стварне ненадлежности привредног суда, сматрајући да је у конкретној правној ствари надлежан основни суд. Навео је да би предлог за одређивање привремене мере суд требало да одбаци као неуредан, јер је нејасно на које потраживање се предметни предлог односи, те да је исти и непотпун и неразумљив јер се односи на део захтева за прекид обманујућег оглашавања и јавно објављивање пресуде. Додао је да предлогом за одређивање привремене мере није наведено која се огласна порука има забранити као обманујућа, већ да се само паушално наводи да се забрањује оглашавање бесплатних уџбеника на сајту „besplatnabiblioteka.com“. Истакао је да тужилац није пружио било какав доказ, нити упућује на било коју одредбу материјалног права на основу које је забрањено ученицима да користе компјутере, лап топове или телефоне током наставе, да су изостављени таблети из ове групе, чији употребу је Град Београд омогућио основцима од првог до четвртог разреда. Додао је да оглашавање туженог није обманујуће јер је јасно наглашено да се бесплатно преузимају ПДФ верзије уџбеника, које се могу несметано и неограничено користити, те да је тужени јасно назначио цену коштања штампаних издања, која се купују преко туженог. Навео је да тужилац није доказао ниједан од два кумултивно постављена услова за одређивање привремене мере по Закону о извршењу и обезбеђењу, нити је доказао да постоји опасност наступања повреде недозвољеним оглашавањем туженог, а што је услов за одређивање привремене мере у складу са чл. 72. став. 2 Закона о оглашавању.

Суд је одлучио о предлогу тужиоца за одређивање привремене мере, налазећи да је исти неоснован, док ће о процесно правном приговору туженог, одлучити уз главну ствар.

Одредбом чл. 2. тач. 1. Закона о оглашавању је прописано да оглашавање је представљање у било ком облику у вези са пословањем односно професионалном или пословном делатношћу, ради подстицања продаје робе и услуга, продаје непокретности, као и преноса права и обавеза.

Одредбом чл. 11. истог закона је прописано да је обманујуће оглашавање

забрањено, да је обмањујуће оглашавање свако оглашавање које на било који начин, укључујући начин приказивања, обмањује или је вероватно да ће обманути примаоце огласне поруке, које због такве обмањујуће природе може да утиче на њихово економско понашање или које због тога шкоди или је вероватно да ће нашкодити конкуренту оглашивача.

Одредбом чл. 71. став 1. истог закона је прописано да лице чије је право или интерес угрожен или повређен обмањујућим или недозвољеним упоредним оглашавањем може поднети тужбу надлежном суду којом захтева да суд наложи прекид обмањујућег, односно недозвољеног упоредног оглашавања, као и исправку огласне поруке.

Одредбом чл. 72. став 1. истог закона је прописано да лице чије би право или интерес могао бити повређен обмањујућим или недозвољеним упоредним оглашавањем може захтевати да суд привременом мером забрани такво оглашавање до правноснажног окончања поступка. Ставом 2. је прописано да предлагач мора учинити вероватним да постоји опасност наступања повреде недозвољеним оглашавањем.

Одредбом члана 449. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да је за одређивање привремене мере за обезбеђење неновчаног потраживања, неопходно да поверилац осим вероватноће постојања потраживања, мора учинити вероватним и да би без привремене мере испуњење његовог потраживања било осуђено или знатно отежано или да ће бити употребљена сила или настати ненадокнадива штета (опасност по потраживање). Ставом 5. истог члана је прописано да извршни поверилац није дужан да докаже опасност по потраживање ако учини вероватним да извршни дужник може због привремене мере претрпети само незнатну штету или да потраживање треба да се испуни у иностранству.

Тужилац је привредно друштво које је основано у циљу стицања добити, док је тужени фондација чији је циљ, доброчин и општекористан. Из фотокопије наруџбенице приложене у списима предмета, произлази да је тужени оглашавао књиге за основну школу на начин да је уз сваку књигу назначен број страна и износ, уз оглас од 2 динара по страни за одштампане и укоричене уџбенике са одређењем министарства. Тужилац је предложеном привременом мером управо тражио да се забрани туженом да оглашава бесплатне уџбенике на сајту „besplatnabiblioteka.com”.

По мишљењу овог суда, а полазећи од одредбе чл. 72. Закона о оглашавању није испуњен услов да би се привремена мера одредила. По наведеној одредби тужилац мора учинити вероватним да постоји опасност наступања повреде недозвољеним оглашавањем. Упитно је да ли се оглашавање туженог уопште може подвести под члан 2. Закона о оглашавању, јер се ради о представљању уџбеника које није у вези са пословањем, односно професионалном делатношћу, нити се ради о подстицању продаје робе и услуга. Из тих разлога, првостепени суд не може туженог посматрати као конкурента овде тужиоца. Па ипак, уколико би се стало на становиште да је тужени конкурент тужиоца, у конкретном случају нису испуњени услови за одређивање привремене мере. Полазећи од одредаба чланова 2. и 11. Закона о оглашавању, оглашавање туженог није недозвољено, будући да у овој фази поступка тужилац није доказао да је оглашавање туженог такво да обмањује или да је вероватно да ће обманути примаоце огласне поруке, да утиче на њихово економско понашање или да ће нашкодити конкретну оглашивача. Тужени послује са општекорисним циљем при чему је приликом оглашавања јасно назначено под којим условима се врши наплата штампања, у ком износу и да је преузимање уџбеника у ПДФ верзији бесплатно. Из тих разлога нису испуњени услови за одређивање привремене мере.

Законом о оглашавању је одредбом чл. 72. прописан услов који мора бити испуњен да би се привремена мера одредила, с тим што сам Закон не упућује на

примену неког другог закона на основу кога би се могла одредити привремена мера. Па ипак, уколико би се пошло и од одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу, конкретно одредбе чл. 449. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, не би били испуњени услови за одређивање исте, јер тужилац није доказао постојање вероватности потраживања, па није испуњен први услов од два кумулативно постављена услова за одређивање привремене мере. Чињеницом да тужилац није доказао постојање вероватности потраживања, нема услова за одређивање привремене мере ни позивом на одредбу члана 449. став 5. Закона о извршењу и обезбеђењу.

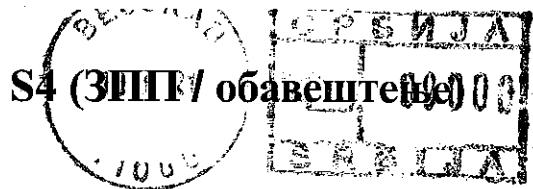
ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Привредном апелационом суду у року од 15 дана од пријема преписа, а преко овог суда.

СУДИЈА
Данило Грујичић
За тачност општка оверава

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
11000 Б Е О Г Р А Д
Ул. Масарикова бр. 2
ПОШТАНСКИ ПРЕГРАДАК 583

R 07323

Пословни број _____

Врста пошиљке и број прилога **РЕШЕЊЕ ОД 07.06.2021**

Ев. _____

P-29/06/2021

Адреса _____

АДВ. СТОЈАНОВИЋ ПЕТАР

ХАЦИ МИЛЕНТИЈЕВА 46

--	--	--	--	--

БЕОГРАД

РЕОН

--	--	--

АДРЕСНИ КОД

--	--	--	--	--	--

14-06-2021